

[Lis Møller]

strengelser end vi andre, der måske vil sige: nej, så tager jeg hellere min invalidepension.

Jeg synes nok, at vi som samfund burde være meget stærkt interesserede i, at så mange som muligt klarer sig selv. Det bør vi af økonomiske grunde, men i langt højere grad af menneskelige grunde. Det drejer sig om ca. 5.000 mennesker, og ved at fratage en del af dem invaliditetsydelsen har samfundet i 1981, efter hvad tidligere socialminister Bent Hansen oplyste i spørgetiden, sparet 2,6 mill. kr. Men samtidig har man altså også vendt ryggen til en handicapsolidarisk politik.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Af hensyn til forhandlingerne og referatet skal jeg blot gøre fru Lis Møller opmærksom på, at aftrapningen af invaliditetsydelsen begynder ved 147.500 kr. og først er tilendebragt, når vi når frem til 187.300 kr. Det var det ene.

Og det andet: vedrørende den velhavende professor, som skulle betale 65 pct. af hver krone i skat, må jeg bede fru Lis Møller konsultere det konservative folkepartis skattepolitiske ordfører. Han vil formentlig kende selvangivelsesstatistikkerne, som siger, at i dette land betaler ingen indtægtsgruppe over godt og vel 30 pct. af bruttoindtægten. Sagen er, at jo højere man kommer op i indtægt, jo større brug gør man af sine fradrag, og det gælder alle højere indtægter. Dette med de 65 pct. i skat er noget med marginalskat, og det er noget helt, helt andet end 65 pct. af hver tjent krone.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil starte med at konstatere, at hr. Henrik Toft ikke – ikke i tilstrækkelig grad i alt fald – kan huske venstres og de konservatives fælles valgoplæg. Så vidt jeg husker, var der tale om en nedskæring i dagpengesatsen på 25 pct. Senere blev der nogen usikkerhed, fordi det var formuleret på en lidt uklar måde, og jeg vil gerne medgive, at det måske kun var 18 pct., men der var tale om en væsentlig nedskæring af den maksimale dagpengesats.

I anledning af, at kristeligt folkeparti tilsyneladende har skiftet standpunkt, kan jeg ikke lade være med at henvise til Folketings-tidende 1979-80 (2. samling), 12. maj 1980,

sp. 9366, hvor ordføreren for kristeligt folkeparti, hr. Poul H. Møller, for fru Inge Krogh sagde:

»Som sagt, vi beklager denne ændring, men vi kan da godt se, at når der nødvendigvis skal spares i den offentlige sektor, er her et område, der ikke kan holdes fri, og vi kan derfor tilslutte os forslaget.«

Jeg vil derfor gerne spørge kristeligt folkeparti: er den økonomiske situation blevet bedre, eller mener man, at besparelsen har ramt andre end dem, vi sigtede på? I givet fald vil jeg gerne have det at vide.

Jeg kan ikke lade være med, når fru Lis Møller siger, at vi med denne besparelse har ramt de svageste i samfundet, at gøre opmærksom på, at folk med en personlig socialindkomst på fra 147.000 kr., hvor nedtrapningen starter, til 187.000 kr., hvor den slutter, ærlig talt ikke er de svageste i samfundet.

Det er i øvrigt positivt urigtigt at hævde, at de fra samme grænse selv skal betale deres hjælpemidler. Aftrapningen er 6 pct. Så vidt jeg husker af den ret hidsige debat, vi havde i sin tid om besparelserne, skulle man op på en personlig socialindkomst på over 750.000 kr., før man skulle betale sin rullestol. Det er ganske betydelige personlige indkomster, vi snakker om.

Henrik Toft (V):

På venstres vegne skal jeg ganske kort sige, at hr. Erik B. Smiths forkerte påstande ikke bliver mere rigtige af at blive gentaget.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg skal sørge for, at hr. Henrik Toft får et eksemplar af det oplæg fra venstre og de konservative, der blev lagt i min skuffe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse